

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Lliurament del premi Solidaritat 2012

Palau del Parlament, 18 de febrer de 2013

La presidenta

Bona tarda a tothom; benvinguts i benvingudes al Parlament de Catalunya, seu del legislatiu català i casa de tothom.

Un cop més i un any més, lliurem el premi Solidaritat 2012 i la menció especial mitjans de comunicació, a més d'una menció especial pòstuma que enguany l'institut també ha considerat adient de lliurar.

....

Arribem al final d'aquest acte de lliurament del vint-i-sisè premi Solidaritat. Ens han deixat una mica tocats a tots, aquestes paraules tan sentides dels tres fills de l'Eduard. I en parlaré.

Per a mi és un honor presidir de nou aquest acte. Jo diria que dels tres que he presidit –se n'han lliurat molts més, en aquest Parlament, d'aquests premis– és potser el que ha tingut més capacitat de convocatòria. Aquesta sala és plena de gom a gom, i és plena perquè heu volgut acompanyar les persones i les entitats que han estat reconegudes per la seva feina, pel seu testimoni, pel seu activisme, amb relació a la solidaritat.

És l'Institut de Drets Humans de Catalunya, qui hi ha al darrere d'aquests premis. L'institut és una entitat que fa més de trenta anys que treballa, que estudia, que divulga i que ensenya els drets humans a casa nostra des de diversos àmbits.

Vull destacar, en un dia com avui i en un acte com aquest, tres aspectes molt senzills, però crec que vostès deuen estar d'acord amb mi. Un, que a nosaltres, al Parlament de Catalunya, als diputats i les diputades que avui som aquí, ens satisfà que aquestes dues distincions es lliurin en aquest palau i que aquesta vegada, per primer cop, també s'hi lliuri una menció específica a títol pòstum.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

És important que ressonin en aquest auditori missatges de dignitat, concòrdia, solidaritat, regeneració, ajut, missatges de compromís i de valors, i que hi siguin reconeguts testimonis de vida i de compromís amb la dignitat de les persones i dels pobles. En aquest punt, enguany heu volgut fer una menció pòstuma a Eduard Soler, farmacèutic solidari que malauradament ja no es troba entre nosaltres però que ha deixat una petjada inesborrable de dignitat, d'afany de justícia, d'humanitat, que ningú, i menys encara els seus fills, la seva esposa o la seva mare, que avui ens acompanyen, pot ignorar.

Abans en Mateu parlava de l'Eduard Soler i deia: "Voldria o no voldria un homenatge?" Probablement, tal com has explicat que era, no el voldria. Probablement, si li ho haguessin demanat, hauria dit: "No, encara sóc jove, encara puc fer moltes coses, i els homenatges no són per a mi." Però avui no és aquí, i per tant és el seu testimoni el que de veritat requereix un homenatge, per poder donar aquest testimoni als altres, per poder-lo donar al nostre entorn.

Els tres fills –l'Eduard, el Carles i l'Oriol– no saben, per les seves paraules i les seves vivències, què feia el pare. Treballava, i venia a casa, i sortia, i se n'anava de viatge... I va ser amb aquell documental que vas veure, i va veure, que hi havia alguna cosa més darrere d'aquest treball. Aquest treball, de fet, per a vosaltres és el record d'uns valors que us ha volgut transmetre i que no podreu deixar mai. És com la motxilla que porten els fills quan se'n van de casa, la motxilla de tots els valors que els seus pares i les seves mares els han intentat ensenyar. I amb les vostres paraules, amb les teves, ens has dit això: que no oblidareu el pare, no solament perquè era el pare, que és molt i molt important, sinó pel que us va transmetre. I crec que això és un orgull per a vosaltres, tenir el record d'aquest pare, i que un acte com el d'avui us ajudarà, no pas a no oblidar-lo, perquè això és impossible, però sí a tenir-lo més a prop des d'aquest aspecte positiu.

A tots tres, i a la vostra mare, i a la seva mare, una calorosa abraçada des d'aquest Parlament.

També s'ha donat el premi Solidaritat, el que sempre s'ha donat, que és el premi a una activitat, a una funció..., a una entitat que ha fet una feina que nosaltres qualifiquem de solidària. I aquesta és la Fundació Quatre Vents. Fa vint-i-cinc anys que trebal·leu, i en les teves paraules, Lita, s'ha notat clarament aquest treball que portes dins. No és una professió, sinó una vocació, i això s'ha notat quan parles de la petita infància. A vegades, quan un parla dels nens i els adolescents en parla

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

amb conceptes o paraules que no tenen res de dolent però que demostrin que potser és pura teoria. Però quan tu parles de la petita infància parles dels infants i adolescents, dels nens i les nenes, que es troben en una situació de vulnerabilitat i que aculls, que acollis, al centre i pel futur dels quals treballem. Treballem amb ells, amb la seva persona, amb el fet que cada una d'aquestes persones és única i que ha de buscar el seu futur, i els poseu a l'abast eines perquè, juntament amb les seves famílies, puguin tirar endavant.

Felicitats pel premi Solidaritat, i que continueu treballant amb aquells valors que abans el director de l'institut deia quan llegia el premi, valors com compartir, acceptar-se un mateix com és, l'atenció individualitzada o el respecte a cada una de les persones i les seves famílies.

I després tenim 'Periodismo Humano', i tenim Javier Bauluz i Patricia Simón. Moltes felicitats per la menció als mitjans de comunicació, en el vostre cas un mitjà molt jove, de només fa tres anys, tot i que al darrere hi ha molta experiència, moltíssima experiència, en drets humans, experiència en ètica del periodisme, experiència en un periodisme veraç, sincer, que pensa en les persones. I això és el que s'ha vist en el discurs de la Patricia i el que es veu en el currículum del Javier. La Patricia és jove. Tu ja no tant, i tens una gran experiència al darrere, i has pogut i has volgut treballar, sobretot, amb aquelles persones i amb aquells mons que necessiten molt més els nostres serveis, les nostres mans. La Patricia deia: "Alzar la voz y cambiar el mundo." Això vol dir dedicar-se a un periodisme honest, a un periodisme ètic, a un periodisme independent, dirigit a les persones, i especialment a les més febles.

A aquestes entitats avui reconegudes, i a moltes altres que també han estat reconegudes en altres moments –veig aquí persones i cares conegudes que en altres edicions han vingut a recollir el premi Solidaritat–, moltes gràcies per la feina que feu i pel missatge que doneu amb aquesta feina. És important, el missatge que doneu amb aquesta feina. A Catalunya ens falten moltes coses, moltes, però crec que de solidaritat..., sempre ens en faltarà, però som un país molt i molt solidari.

I en moments de crisi econòmica com els que ara vivim encara es nota més, aquesta solidaritat. I es nota amb aquestes entitats, les vostres, que tireu endavant el vostre projecte i que, com expliqueu, teniu experiències de moltes persones que vénen amb el seu gra de sorra a ajudar altres famílies i altres persones que en aquest moment ho passen malament. A tots vosaltres, moltes, moltíssimes, gràcies.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

I no voldria acabar aquesta intervenció sense referir-me a una part del discurs del president de l'Institut de Drets Humans, que demanava més política. Hi estic d'acord: més política. Jo diria que les institucions polítiques són un pilar fonamental del sistema democràtic i que han de treballar amb integritat per l'interès general. Amb això crec que tots hi estaríem d'acord. Però de vegades la credibilitat d'aquestes institucions trontolla, es debilita. I ho fa perquè determinades persones, molt poques, incorren en alguna actuació incorrecta. El que hem de fer és treballar perquè això no passi. Perquè si aquelles persones s'han de separar, se separen, però s'han de reforçar les institucions.

Aquest Parlament i aquest palau simbolitzen el poble de Catalunya. I, millor o pitjor, els 135 diputats que avui treballen aquí ho fan pensant en l'interès de la gent, ho fan amb vocació de servei públic. Potser algun d'ells o algú altre que es dedica a la política en algun moment s'equivoca. Aleshores haurà de plantejar-se què ha de fer. Però la majoria de polítics intenten treballar, dins la seva responsabilitat, tan bé com poden. Però hem de treballar també per regenerar democràticament la política. Ho hem de fer. Han passat trenta-cinc anys des de l'inici de la nostra jove democràcia, i per tant calen canvis. Calen millores, cal ser més transparent, calen bones pràctiques, cal introduir al moll de l'os l'ètica i l'honestedat. I ho farem.

I en aquest Parlament hi seguirem treballant i ho farem. Treballarem per la transparència i treballarem per les bones pràctiques. Crec que és la voluntat, com deies abans, dels set partits polítics que ara conformen aquest arc parlamentari. En altres parlaments autonòmics no hi ha tants grups polítics. Catalunya, de *per se*, ja és un poble molt plural, molt divers. I això es nota al Parlament. Tenim set grups parlamentaris i 135 diputats, i cadascun, individualment i col·lectivament, representen el poble de Catalunya, i ho fan de la millor manera possible. I som capaços de valorar tot el que calgui i d'interioritzar totes les propostes que calguin per millorar la política.

I res més. El Jaume m'ha obligat una mica a contestar-li, i he volgut fer-ho perquè penso que avui és un bon dia, sobretot amb un auditori tan gran com el que avui hem tingut, ja que no tenim tantes oportunitats de parlar cara a cara amb tanta gent.

Es troben en un parlament que ja té vuitanta anys d'història. L'any 32, el 6 de desembre, el president Macià va inaugurar aquest palau com a seu del legislatiu

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

català, i això demostra, sobretot per a persones que són joves o que són de fora, que aquest Parlament té una història molt i molt llarga, i aquest palau, una història de més de tres-cents anys. I, per això, quan algú ens diu que els catalans som molt reivindicatius jo dic molt sovint: "És que tenim i venim d'una història molt llunyana." I aquesta història ens obliga a ser reivindicatius, abans, ara i en el futur.

Res més. Moltes gràcies per la seva atenció; moltes gràcies per haver estat avui aquí compartint el vint-i-sisè lliurament del premi Solidaritat, i bona nit a tothom.